

عنوان مقاله:

بررسی چگونگی تعلیم اخلاص در اشعار ریاستیزی و قلندری حافظ

محل انتشار:

سومین همایش ملی زبان، ادبیات و بازشناسی مشاهیر و مفاخر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فاطمه کرمانی راد - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، رفسنجان - دانشگاه ولیعصر(عج) - دانشکده ادبیات و علوم انسانی - گروه زبان و ادبیات فارسی

روبین تن فرهمند - عضو هیات علمی، رفسنجان - دانشگاه ولیعصر(عج) - دانشکده ادبیات و علوم انسانی - گروه زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

مقاله ی حاضر چگونگی تعلیم اخلاص در اشعار ریاستیزی و قلندری حافظ را بررسی میکند. اخلاص به معنی پاک شدن و سالم گشتن از آمیختگی است و در آموزهای دینی، مهذب کردن نیت از غیر خدا و انجام دادن عمل تنها برای خدا که موجب پاکیزگی اندیشه ها، و رفتارهای افراد جامعه میشود. ردیلت مقابل فضیلت اخلاص ریاست که موجب باطل شدن عمل عبادیست. دیوان حافظ آئینه ای تمام نما از بازتاب نابهنجاری ها و کاستی های اجتماعی است که تظاهر، مردم فریبی و ریاکاری های گروه های اجتماعی را به نقد میکشد و بیان طنز امیز آنها را به باد استهزا میگیرد و ما را به اندیشه وا میدارد و اخلاص و یکرنگی را به ما می آموزد. ریاستیزی حافظ نسبت به تصوف جامعه ی حاضر و زاهدان و محتسبان دستگاه سیاست نمایانگر مشرب پاک خواجه و اخلاص او، و تلاش فراوان در تعلیم این فضیلت اخلاقی میباشد. مقاله ی حاضر تلاش میکند با بررسی اشعار ریاستیزی حافظ، تعلیم اخلاص در اینگونه اشعار ریاستیزی را بررسی کند.

کلمات کلیدی:

تعلیم اخلاص، حافظ، طنز، غزل ریاستیزی و قلندری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894951>

